

wikust õhtani, ja kassinat sõmist, peälegi
keigewähema eksitusse parrast kobbhe ta pek-
sis mind arnotumal wisit. Kõl ma seält
hea melega olleksit omma male taggasi läi-
nud, agga ma kartsin ikka. Sel Junkrul
oll üks wägga kalis täff hobbune, selle ma
pididin tassuma. Ühhel õhtal ma wisin tedda
hallikalle joma, hobbune hakkas hullama
ja tallas mo jalla peäle, ma hirmutasin
tedda wäbbe, agga ta peasis minno kääst
ära, hakkas jooksuma, se-utas peitse raud-
ahhelasse omma Jalga, kukkus ja murdis
jalga. Junkur näggi sedda, pekssis mind
hirmsaste, ja temmal olli nenda pahha meel,
et ta mind übbe Wenne Peäliskulle kes se
äl Moisas Saltwel Korteris olli, ärra-
müüs. Tühjalt ma waitlesin, ja pannin
wasto, ütlesin, et ma hopis teisel maal
parris olin, ei aitand, se Peälisk ei moist-
nud meie kele, ja uskus selle Junkro jannad
emam. Kerowade pose sai se Peälisk wäe
peält

41
peält lahri: temmal olli kangel wenne - ma
sees üks Moiss, senna läks temma ellama, ja
wiis mind kasa. Nüüd ma olin liggi kolm
sadda pennikoorma omma Maalt ärra, at-
wa wõera Rahwa hulkas. Wäbbe ha-
walt ma õppisin käl nende kele, agga süski
ep olnud ellawat hinge, kes minnoga tut-
taw olleks olnud. Lapse põlmes olin ma
kauniste jo õppind ramato luggema, agga
seäl ma ei saand ennem meie kele ramato
näbha; mis ma weel wäbbe Jummalast
ja temma sannast olin õppind tundma, un-
nustasin ma seäl hopis. Teine rahwas,
teine UK, teised lombed teine Jummal
Tenistus. Oh kui wägga ma siis iggatse-
sin omma Male taggasi!

Kümme aastad läksid nenda möda! ma
ollin meheks sanud, iggatdesin nüüd ka
Jummalale sannale sada, agga seäl se ei
läind korda. Siis se juhtus et minno